

Európa Tanács

Parlamenti Közgyűlés

1450 (2000) számú Ajánlás¹

A nők elleni erőszak Európában

1. A Közgyűlés sajnálatát fejezi ki az erőszakot elszenvedett nők számának az Európa Tanács tagállamaiban bekövetkezett jelentős növekedése miatt. Európában naponta minden ötödik nő válik erőszak áldozatává.
2. Eképpen nők százezrei néznek szembe fizikai és mentális erőszakkal az otthonukban és azon kívül, olyan erőszakkal, melyet néha a közhivatalok/hatóságok vagy kényszerítő intézmények okoznak. A nők családon belüli erőszakban, nemi erőszakban és szexuális megcsónkításban megnyilvánuló elnyomása olyan valós tény, melyet sok országban ismernek és felismertek.
3. A Közgyűlés újra megerősíti az 1995-ös ENSZ Nőkonferencián elfogadott Pekingi Cselekvési Terv irányában nyújtott támogatását, amikor is a női jogok megsértésének különböző formáit egyértelműen meghatározták és nyíltan elítélték.
4. A Közgyűlés megjegyzi, hogy bár a családon belüli erőszak a nők elleni erőszaknak egyik legelterjedtebb formája, mégis ez a legkevésbé látható. Továbbá már azt is megbecsülték, hogy Európában több nő hal meg vagy szenved súlyos sérülést családon belüli erőszak során, mint rákbetegség vagy közlekedési baleset által. A költségek az emberi és egyéb erőforrások tekintetében éppolyan jelentősek az orvosi és egészségügyi szolgálatok, mint a munkaadók, a bíróságok és a rendőrség számára.

¹ *Közgyűlési vita* 2000. április 3-án (9. ülés) (lásd Dokumentum 8667, a Nők és Férfiak Esélyegyenlőségi Bizottságának jelentése, jelentéstevő: Mrs. Vermot-Mangold). A szöveget a Közgyűlés 2000. április 3-án (a 9. Ülésen) elfogadta.

5. A Közgyűlés következképpen elítéli a nők elleni erőszakot, mint a nők emberi jogainak, így az élethez, biztonsághoz, méltósághoz, fizikai és pszichológiai jóléthez való jognak az általános sérelmét.

6. A Közgyűlés legteljesebb sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy néhány tagállamban még mindig előfordulnak olyan emberölések, melyeket a becsület megőrzésére hivatkozva követnek el, kényszerházasságok és egyéb áldozatok, valamint hangsúlyozza az olyan lépések megtételének sürgősségét, melyek célja a tradíció és a vallás nevében elkövetett minden bűncselekmény megbüntetése.

7. A Közgyűlés azonos súllyal ítéli el a nemi szervek megcsonkítását, melyet még mindig igen gyakran alkalmaznak a szokások vagy kulturális és vallási tradíciók nevében, s mely a fiatal nőkre rótt barbár kínzást jelent. A Közgyűlés így felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre az 1371 (1998) számú Ajánlásban foglalt intézkedéseket.

8. A Közgyűlés hasonlóképpen elítéli a nemzetközi hálózatokon keresztül működtetett prostitúció és nőkereskedelem növekvő mértékét az Európa Tanács tagállamaiban, mely hálózatok tevékenysége e jelenséget a szervezett bűnözés egyik legnagyobb területévé tette.

9. A Közgyűlés felismeri a nem-kormányzati szervezetek által játszott fontos szerepet a női jogok védelme és a nők elleni erőszak különböző formáival való szembenállás terén. A Közgyűlés felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben támogassák az ilyen nem-kormányzati szervezeteket a nemzeti és nemzetközi tevékenységükben.

10. A Közgyűlés ezért az alábbiakat ajánlja a Miniszteri Bizottságnak:

i. dolgozzon ki egy Európai programot a nők elleni erőszak leküzdésére, az alábbi célokkal:

a. a jogszabályok és eljárások harmonizálása egy megfelelő európai pozitív jogrendszer létrehozása céljából;

c. a családon belüli erőszak valamennyi formája megtiltásának bevezetése a jogrendszerbe;

c. a házasságon belüli nemi erőszak jogi kategóriaként történő és bűncselekménykénti elismerése;

d. a nők számára nagyobb védelem biztosítása, például olyan rendelkezésekkel, melyek megtiltják az erőszakos férj számára a közös lakásba való belépést, és olyan intézkedésekkel, melyek célja a büntetések és ítéletek megfelelő módon való végrehajtása;

e. nagyobb rugalmasság biztosítása az igazságszolgáltatáshoz való hozzájutás és sokféle eljárás rendelkezésre állása tekintetében, a hatóságok által indított *ex officio* (hivatalbóli) eljárással, az *in camera* (zárt) meghallgatásokkal s az egyforma számú női és férfi bíróból álló bírósági tanácsokkal;

ii. dolgozza ki a Házimunka Európai Kartáját;

iii. hívja fel a tagállamokat arra, hogy:

a. ratifikálják - amennyiben még nem tették meg – és hajtsák végre a Nők elleni hátrányos megkülönböztetés (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ Egyezményt és ennek jegyzőkönyvét;

b. fokozzák az Európai Unió Nők Elleni Erőszakkal Foglalkozó Obszervatóriumának szerepét;

c. hajtsák végre az 1325 (1997) számú, az Európa Tanács tagállamaiban a nőkereskedelemről és kényszerprostitúcióról szóló Ajánlásban javasolt intézkedéseket és sürgősen biztosítsanak anyagi alapot az emberkereskedelem áldozatainak segítségét és támogatását célzó programok számára;

d. tegyék aktívabbá a nemzetközi együttműködést az állami intézmények és nem-kormányzati szervezetek között annak érdekében, hogy javítsák a nőkereskedelem áldozatainak védelmét, amely *többek között* fokozott köztudatosság-növelést kíván és képzést azok számára, akik elsődlegesen kerülnek kapcsolatba a nőkereskedelem potenciális áldozataival;

e. vezessenek be képzési programokat az erőszak női áldozataival foglalkozó rendőrök és bírák számára;

f. ösztönözzék rendőrnők állományba vételét;

g. létesítsenek központokat az erőszak női áldozatai számára;

h. indítsanak információs és köztudatosság-növelő kampányokat a nagyközönség megtanítására a nők ellen irányuló erőszak elfogadhatatlanságáról, továbbá indítsanak a megelőzést célzó kezdeményezéseket az egyenlőségen alapuló kapcsolatok vonzóvá tételére.